

ĐỀ CHÍNH THỨC

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích:

"Chính vì bạn hoàn toàn chịu trách nhiệm về cuộc đời mình nên hãy làm những điều đúng đắn. Cách đơn giản nhất để chịu trách nhiệm về nó là hãy bắt đầu ước mơ. Ước mơ về tương lai, về một cuộc sống hạnh phúc. Hãy cứ ước mơ đi, ai dám nói điều bạn mơ ước sẽ không bao giờ trở thành hiện thực? Hãy ném cho họ một ánh nhìn thương hại và quay đi, không phải đi luôn mà là đi tìm cách chứng minh cho họ thấy rằng họ đã sai..."

Ước mơ là thứ miễn phí và công bằng. Bất cứ ai cũng có quyền được mơ ước và có quyền biến mơ ước đó thành hiện thực. Chúng ta không phải là cô Tấm hay Lọ Lem để mỗi khi khó khăn Tiên hay Bụt lại hiện lên phẩy đũa thần biến ước mơ của ta thành sự thật. Giờ đây, ta là cả hai, vừa là người nói lên điều mơ ước và cũng chính là người biến chúng thành sự thật. Mỗi người đều là bà Tiên, ông Bụt của chính mình."

(Trích "Sống như ngày mai sẽ chết" - Phi Tuyền).

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định phương thức biểu đạt chính được sử dụng trong đoạn trích.

Câu 2. Xác định phép liên kết (về mặt hình thức) trong hai câu văn sau: "Chính vì bạn hoàn toàn chịu trách nhiệm về cuộc đời mình nên hãy làm những điều đúng đắn. Cách đơn giản nhất để chịu trách nhiệm về nó là hãy bắt đầu ước mơ."

Câu 3. Chỉ rõ một biện pháp tu từ nổi bật được dùng trong đoạn văn thứ hai. Nêu ngắn gọn tác dụng của biện pháp tu từ đó.

Câu 4. Em có nhận xét gì về nhận định: "Giờ đây, ta là cả hai, vừa là người nói lên điều mơ ước và cũng chính là người biến chúng thành sự thật. Mỗi người đều là bà Tiên, ông Bụt của chính mình."

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 150 từ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về giá trị của ước mơ trong cuộc sống.

Câu 2 (5,0 điểm)

Phân tích đoạn thơ sau trong bài "Nói với con" của nhà thơ Y Phương. Từ lời nhắn nhủ của người cha đối với con, hãy rút ra thông điệp ý nghĩa cho bản thân mình.

Người đồng mình thương lắm con ơi

Cao đo nỗi buồn

Xa nuôi chí lớn

Dẫu làm sao thì cha vẫn muốn

Sống trên đá không chê đá gập ghềnh

Sống trong thung không chê thung nghèo đói

Sống như sông như suối

Lên thác xuống ghềnh

Không lo cực nhọc

Người đồng mình thô sơ da thịt

Chẳng mấy ai nhỏ bé đâu con

Người đồng mình tự đục đá kê cao quê hương

Còn quê hương thì làm phong tục

Con ơi tuy thô sơ da thịt

Lên đường

Không bao giờ nhỏ bé được

Nghe con

(Trích Nói với con, Y Phương, Ngữ văn 9, tập hai, NXB Giáo dục, 2019)

- HẾT -

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

Họ và tên thí sinh:..... Phòng thi:.....

Số báo danh:..... Chữ kí của giám thị:.....